

K. Boeij
K. de Graaff
J. F. van Huet
B. Molenkamp
J.A. Poelmann
P.A.W. Scheffelaar Klots

Betreft voortgang aangifte tegen I.W. Opstelten

Geachte Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

Op 18 september jl. ontving u van ons een verzoek om de procureur-generaal bij de Hoge Raad op te dragen een strafvervolging in te stellen tegen Ivo Willem Opstelten in zijn hoedanigheid van minister van Veiligheid en Justitie. In onze aangifte hebben we dit verzoek met redenen omkleed en met feiten onderbouwd. Tot op heden hebben we geen enkel(e) oordeel of opvatting over ons verzoek van u vernomen. Slechts twee fracties meldden ons dat ze eerst de uitslag van het lopende strafrechtelijk onderzoek naar de voormalig secretaris-generaal de heer Joris Demmink willen afwachten. Dit laatste komt ons onbegrijpelijk voor omdat ons verzoek om strafvervolging geen betrekking heeft op het gedrag van deze voormalig secretaris-generaal, maar op het gedrag van de minister van Veiligheid en Justitie. Eén van onze grieven is het feit dat deze minister een strafrechtelijk onderzoek naar zijn voormalig secretaris-generaal juist belemmert dan wel vertraagt. Wachten op de uitkomsten van dat onderzoek gaat volledig voorbij aan de bedoeling van onze aangifte.

Als volksvertegenwoordiging is het uw verantwoordelijkheid om toezicht uit te oefenen op het regeringsbeleid en te controleren of wet- en regelgeving daarbij correct worden nageleefd. Het is ons bekend dat uw Kamer in tal van zaken het zittende Kabinet en diens ministers kritisch bevraagt en daarover een oordeel velst. Des te onbegrijpelijker komt het ons voor dat u juist in deze kwestie niets van u laat horen, noch een inhoudelijke opvatting hierover kenbaar maakt. Het betreft hier immers een kwestie waarbij de minister van Veiligheid en Justitie belangrijke rechtsbeginselen schendt en weigert te handelen zoals hem is opgedragen bij wet- en regelgeving en internationale verdragen (die door Nederland zijn geratificeerd). Hoewel dit op zichzelf al bijzonder ernstig is, klemt dit eens te meer omdat Justitie als hoeder van de Nederlandse rechtsstaat hoort op te treden; een functie waaraan ondertekenaars tijdens hun loopbaan bij Justitie actief hebben bijgedragen.

We hebben nagedacht over het tot nu toe uitblijven van enig inhoudelijk oordeel over onze aangifte en de daarbij in het oog springende “radiostilte” vanuit uw Kamer. Uit contacten met enkelen van u ontstond de volgende indruk: in deze kwestie lijkt de

individuele verantwoordelijkheid van Kamerleden ondergeschikt te zijn gemaakt aan afspraken binnen de fractie(s), de zogenaamde fractiediscipline. Daarbij is tevens de indruk ontstaan dat fractievoorzitters zich hebben gecommitteerd aan afspraken die gemaakt zijn binnen de Commissie voor Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten. Bij ons rijst dan de vraag welk landsbelang er mee gediend wordt om onze aangifte te negeren, een vraag die velen bezig houdt. Dit laatste omdat we van oordeel zijn dat met onze aangifte belangrijke beginselen van onze rechtsstaat in het geding zijn.

Desalniettemin, onder verwijzing naar onze integrale aangifte (bij uw Kamer binnengekomen op 18 september jl.) herhalen we in het kort wat onze bezwaren zijn tegen deze minister van Veiligheid en Justitie.

- Schending van het beginsel van de scheiding der machten (trias politica) door tijdens een lopend strafrechtelijk onderzoek kenbaar te maken dat er geen sprake is en kan zijn van strafbaar gedrag gepleegd door diens voormalig secretaris-generaal; een uitspraak gedaan terwijl de onafhankelijke rechter geoordeeld heeft dat er voldoende ernstige verdenkingen zijn die een strafrechtelijk onderzoek rechtvaardigen.
- Het initieel weigeren (verhinderen dan wel vertragen) om een gedegen strafrechtelijk onderzoek in te stellen naar vermeend seksueel misbruik van minderjarigen mogelijk gepleegd door diens voormalig secretaris-generaal, terwijl er, aldus thans bevestigd door het Gerechtshof Arnhem, voldoende ernstige verdenkingen aanwezig zijn. Hiermee worden onder meer het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) en het Verdrag van Lanzarote (de bescherming van kinderen tegen seksueel misbruik) geschonden. Een treffend voorbeeld van vertraging is het feit dat thans bijna één jaar na het door het Hof bevolen onderzoek er nog geen begin gemaakt is met een onderzoek in Turkije waar de verdachte gedragingen zouden hebben plaatsgevonden, elk daarvoor door de minister aangedragen excuus ten spijt. Nota bene: bij een willekeurige burger zijn bij seksueel misbruik van minderjarigen minder verdenkingen dan in de onderhavige kwestie al voldoende om hem of haar aan een strafrechtelijk onderzoek te onderwerpen. Tegelijkertijd wordt de verdachte in veel gevallen dan tijdelijk in zijn of haar functie op non-actief gesteld dan wel geschorst dan wel in voorlopige hechtenis genomen.
- Door met stelligheid te beweren dat er geen sprake kan zijn van het plegen van seksueel misbruik van minderjarigen door diens voormalig secretaris-generaal ondermijnt deze minister het vertrouwen in het lopende strafrechtelijk onderzoek. Immers functionarissen van politie en Openbaar Ministerie zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van dit onderzoek, terwijl ze tegelijkertijd onder het gezag vallen van een minister die beweert dat er niets aan de hand is.
- Het is een slechte zaak voor het vertrouwen in de Nederlandse Rechtsstaat als een minister zich zowel publiekelijk als in de Kamer beroept op een BVD onderzoek of wellicht een later AIVD onderzoek dat niet openbaar is en waarvan dus niemand de inhoud kent (m.u.v. de Commissie voor de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten). Wij

vragen ons af welk nationaal veiligheidsbelang hier in het geding kan zijn dat verhindert om hier openheid in te betrachten. Het kan toch ook niet zo zijn dat beginselen van onze democratische rechtsstaat geschonden kunnen worden door een minister van Veiligheid en Justitie, zelfs niet als er een nationaal veiligheidsbelang in het geding is waarover geen verantwoording wordt afgelegd.

- De hierboven geschetste gedragingen van de minister van Veiligheid en Justitie roepen het beeld op dat verdenkingen van strafbaar gedrag van hoge (Justitie-) functionarissen anders worden behandeld dan bij een gewone burger. Nog los van de juridische betekenis roept dit ook ethisch het beeld op dat rechten van minderjarigen bij seksueel misbruik in de onderhavige situatie minder beschermd worden dan bij wet of verdrag is geregeld, dan wel dat belangen van slachtoffers ondergeschikt worden gemaakt aan de belangen van de Staat. Nota bene: minderjarigen zijn extra kwetsbaar en horen dus ook extra beschermd te worden.

Als voormalig directeuren van het ministerie van Veiligheid en Justitie belast met de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen ingevolge de strafrechtspleging doen we een klemmend beroep op u om uw verantwoordelijkheid als toezichthouder in deze kwestie te nemen. Tevens verwachten we van u dat u bereid bent om deze bijzondere casus de aandacht te geven die deze verdient, zo niet ons dan in elk geval uit te leggen waarom u die aandacht hier niet aan wilt of kunt geven. Daarbij hopen we dat partijpolitieke afwegingen in deze casus ondergeschikt zullen zijn aan de beginselen van onze rechtsstaat die hier in het geding zijn.

Hoewel ons verzoek uitsluitend betrekking heeft op het gedrag van de minister van Veiligheid en Justitie, willen we graag als voorbeeld wijzen op de rol van Britse parlementariërs die nu hun verantwoordelijkheid nemen bij het tot klaarheid brengen van een pedo-schandaal dat zich lijkt af te spelen in de hoogste kringen van Engeland en waar ook decennialang onderzoeken stukliepen. Wij ontkomen niet aan de gedachte dat er thans sprake lijkt te zijn van een zekere analogie met de Britse situatie.

Wij rekenen op u en op het zelfreinigend vermogen van onze parlementaire democratie.

K. Boeij
K. de Graaff
J. F. van Huet
B. Molenkamp
J.A. Poelmann
P.A.W. Scheffelaar Klots

's Hertogenbosch, 2 december 2014

voor allen: B. Molenkamp